

הדברים הבאים נכתבו מתוך הניסיון ומכאב רב, כמלמד בחיידר בכתה גבוהה, לו הייתי יכול הייתי כותב בדיוק את המילים האלו להורים מהעבר מההווה ומהעתיד (בתקווה שלא).

בס"ד

לכבוד הורי תלמידי...

שלום וברכה

אני יודע שזה לא כ"כ מקובל לקבל כאלו מכתבים אבל מה אני לא יעשה בשביל לעזור לתלמידי - בנך, תבין אותי אני רואה אותו כל יום, עשר שעות ביום, ליבי יוצא אליו, אין לי מילה אחרת, הוא יושב בין ילדים בני גילו, אבל לא מצליח להתקרב לרמה שלהם, הוא לצערי לא מבין מילה אחת מכל השיעורים, הוא לא מצליח לעקוב אחרי בתוך הספר, ולמען האמת בשקט אני יגיד לך הוא גם לא יודע לקרוא, כן כן, לקרוא, לא לא כתב רש"י כתב רגיל, גמ', אפי' פסוק בחומש הוא לא אומר כמו שצריך.

נכון שאתה לא שם לב לזה, כי אתה לא מספיק ללמוד איתו, וכשכבר יש לך זמן אליו, אתה מקריא לו את הגמ', קצת מסביר לו, קצת מקשיב למה שהוא מערבב, ולא נעים לך אז אתה אומר לו כל הכבוד ושולח אותו לשחק,

איך אני יודע אתה שואל, פשוט מאוד אני רואה את הפער בין מה שאתה כותב בשבת צעטיל לבין מה שהילד יודע, ואם תגיד לי שזה רק בשביל הילד, יש לי עוד איפה לראות את זה, למשל העובדה שמתחילת שנה לא דיברת איתי שיחה אחת נורמלית על הבן שלך, וגם באסיפת הורים כשהגעת הנהנת שיש משהו בזה וצריך לעשות משהו אבל כבר ניסינו ועוד כל מיני שטויות.

מה אפשר לעשות? באמת שאלה, מה עשית עד היום אני יודע

בכתה ג' אמרת שהוא מידי קטן, בכתה ד' אמרת שהרבי אשם, והוא לא יודע להחדיר 'אהבת תורה' בכתה ה' אמרת שהחברים מתנכלים אליו ולכן הוא לא מצליח לקלוט את הלימוד, ובכלל הילד 'לא מעניין אותו' כלום, ועכשיו בכתה ו' אתה שואל מה לעשות, אז בוא אני יספר לך מה הפסדת בינתיים.

א. הילד הפסיד 3 שנים של למידה, היות שלא השקעת בו בכתה א בקריאה, ואמרת

שהוא יגדל זה יעבור לו, אז הוא הפסיק להקשיב, וכבר 5 שנים לא מקשיב בשיעורים.

ב. 3 שנים שהוא מודע לעצמו והוא יודע שהוא 'ילד חלש' הוא לא מבין מה שלומדים,

אפילו שבחשבון ובשח מט הוא חזק מאוד, אבל בלימוד 'הוא לא בנוי לזה'.

ג. גם אם תתחיל עכשיו לעבוד באמת ולהשקיע את כל נשמתך, עכשיו יש לו פער

עצום, בידע, בהבנה, בתהליכי חשיבה, ובדימוי עצמי.

תראה, אני לא רוצה לייאש אותך יש עדיין מה לעשות, הוא עוד לא בישיבה, אבל תפנים

ותפסיק להאשים את המערכת, את הרבי ואת הסביבה, תעזור לבן שלך, נקרע לי הלב

לראות אותו כל יום בכיתה מחפש תעסוקה.

אני יכול להרגיע אותך שגם בגיל הזה מי שתפס את עצמו ועשה משהו עם עצמו הצליח והגיע לישיבה בנוי, בבקשה תציל את הבן שלך.

ועוד בקשה - יש לך עוד בן בכתה ב' הרבי כבר פנה אליך ואמר לך שיש איזשהו קושי אל תחריב אותו כמו הגדול, טפל בו עכשיו עכשיו !!!

הורים יקרים

לבן שלכן יש רבי שיושב בכיתה שעות כל יום הוא חי את הילדים (יש לו יותר סבלנות אליהם מאשר לכם! כן, הם מכירים אותם לפני ולפנים, יש להם יותר שעות שיחה איתם מאשר לכם!!) הוא רואה את הבן שלכם מול אחרים

תאמינו לו, בבקשה תאמינו לו, אין לו מניות בחברת טבע, ולא אחוזים במבחני המוקסו, הוא ראה מאות ילדים, כשהוא פונה אליכם להודיע על קושי הוא מבין יותר טוב ממכם תלכו איתו יד ביד, בבקשה למען הבן שלכם, ובשם כל אלו שנשרו רח"ל כי 'יהיה בסדר' 'הוא יגדל', בבקשה, אל תזכרו בכתה ו - ז - ח, תשלמו כמה שיעלה, **תצילו אותם.**

ולסיום כמה מילים מהילד שלכם

שלום אבא, לא נעים לי לבוא להגיד לך את זה בבית, אבל אני נורא סובל בחיידר אני רואה את החברים שלי, לומדים ונהנים, אני רואה אותם חוזרים על הלימוד עם חברותות ורק לי אין, הרבי מנסה לחזק אותי ולהגיד לי שאני יכול, אבל אני מסתכל עליו בשיעור ואני משתעמם אני לא מבין שום מילה, הוא מדבר על זיבידת ועיבורית, על בעל חוב שלקח שדה מאשה ושילם את שניהם לניזק, אני לא מבין מה הקשר, הוא צועק שמי שמפקיד אצל חבריו ולא בא לעולם יכול להשבע, אני זוכר איך הוא אמר שהבהמה שומרת על הסכין באדמה, הוא אומר שעכשיו יגיע התשובה שתתרוץ את הכל, הוא אומר משהו ואני לא מבין למה חברים שלי מתלהבים, אני פשוט סובל, יש לי איזה חבר שסיפר לי בסוד שהוא לוקח ויטמינים וזה עוזר לו, אבל שמעתי שאתה אומר לאמא שאתה לא מאמין בשטויות האלו.

אבא, אני לא יודע מה יעזור לי **עכשיו לא טוב לי** אני שונא לשבת בשיעורים, אני מבקש לצת לשירותים ולשתות והרבי מרחם עלי, הוא מבין שאני צריך להתאוורר ונותן לי (רק לי מכל הכתה), **בבקשה תעזור לי.**

*אבא עט כשצריק לכתוב יש לי שטיחות קטיו. ועני לו מצליח לחטוב נופאלי קופה לי
היז קול פאט והפבי אומרי שהני צריק לפטל יותר ולפלאמז ליחתוב. אני חיב אנפרי*

בכבוד רב ובכאב עצום

הרבי של הבן שלך